

Мирољуб Тодоровић

ПРАЗНИК ТИХОГ НЕСТАЈАЊА

АРГОНАУТИ

Знао је све. О тој сабласној
земљи. Пас са угашеном
зубљом у чељустима. Чудесан
привид света. Опијен јаловошћу.
Такав је пут. Ишчезлих
Цивилизација. И деца. Која се
не роде. Имају нож. Под језиком.
Опчинио си ме. Блаженим
лудилом. Црно море. Златно
руно. Под мишком. Пада ноћ.
Мртви Аргонаути. На обзорју.

CARMEN GEORGICUM

1.

С гујом у оку. Црни јастреб.
Узлеће. Васкрсава. Златни век
поезије. Carmen georgicum.

Под слаповима кише. Дрхти
оскоруша. Ораницу муњама.
Оркан осветљава. Чујем те.
Из зазидане клети. Кристални
глас. Одзвања пределима.
„Крв из бунара капље.”
Четврта еклога. У дивљини.
Буди сребрна лисица. Под
оскрнављеним небом. Буди
дивљи крик. Анђела.
Распамећеног. Нема кључа
за вечност.

2.

Између звезде. И дубраве. Светлуца
плаветнило. Сенке јесени. Мртве
шеве певају. Поток плаховит. Покрај
твојих ногу. Вергилије. Рало у рукама.
„Labor omnia vincit.” Газио сам кроз
векове. Гробове посвећеника.
Замишљено лице света. Комете злокобно
горе. У висини. „Прети грозни знак.”
„Краљ свих река Еридан.” Јури кроз
шуме. С бесом. Мирисна јабука. У твојој
грлу. Спава.

У ТВОМ САМ СЕМЕНУ

Горе благодански вртови. Ноћници
притајени. Проспе се пролом. Над
нама. Златна срџба богова. Из
вучијих ноздрва. Крећу художници.
Ка јужној земљи. Звери. Птице. Речи.
У твојој семени. Оче јуродиви.
Силазим у ћутање. Грмљавина песме.

* * *

У зачараном кругу. Трчиш
неуморан. Таласи. Таласи.
Речник крај мравињака. Живот
је то. Као рана гнојна. Уснула
историја. Пљувачка зорњаче.
Овде сам неверо. Између два
почетка. Растављен на делове.
Њива неузорана. Жуд за немогућим.
У болном сновиђењу. Утрг крви.
Узми моје око. И моју кост. Језик
успаничени. Бритки рез светлости.
Из њих исијава.

ПРИВИЋЕЊА

Живот је то. У зачараној
земљи. Походе нас. Бршљан
и северњача. Ледне катедрале.
И зов понорница. Дивља
пчела. На твом се лицу гнезди.
Време тече. У слаповима.
Векови непојамни. Бацио сам
у ватру. Смерног Тутанкамона.
Још једног умишљеног.
Господара мува. Одај ми тајну.
Колевке и песме. Месо моћних
речи. Вечна изворишта. Из
књига нас лове. Гладна.
Привиђења.

* * *

Зелени зрикавци. Хук далеког
водопада. Бресквин цвет. У
прозору. Под мојим узглављем.
Мирис свежег хлеба. Уплашио си се.
Сопствене сенке. Црног
Олтара. У сновима. Злогуки.
Свештениче жудње. Празне су
наше зипке. Синови на војиштима.
Кезе се лобање у трави.
Као месец. Пун.

ПРЕПОЗНАЈ СЕ

Сунчев сјај. Прежалио сам Икара.
Глагољивог. Под мојим ногама
рајске степенице. Укрштени су
светови. На прагу поноћи.
Слутиш додир грома. Ножеве
крвожедне. Бродови су на видику.
Звездане реченице. Препознај се.
У прочитаном знаку. У зрну
грозда. У ноћном лептиру.
Земљу крвљу натопи. Запалио се
океан. Моћ Луцифера. У твојим
очима. Језни зев. Понорнице.

ЧАРОЛИЈА

Ноћу. Над усахлим.
Изворима. Са звезда. Капље.
Сева. Сузе су то Мелпомене.
Изгубљене у сеновитој
бајци. Пуна је жудње.
И горчине. Док ходаш. По
ужареном угљевљу. Новембар.
Празник тихог нестајања.
Свети ратници. Већ
најављују јутро. Тренутак.
Новог сновиђења.